

Universitätsbibliothek Paderborn

**Assertio Omnivm Articvlorvm M. Lvtheri, Per Bvllam
Leonis X. Novissimam Damnatorvm**

Luther, Martin

[Basel], 1521

VD16 L 3876

Decimvs Octavvs. Indulgentiae sunt piae fraudes fidelium & remissiones bonorum operum. Et sunt de numero eorum quae licent, & non de numero eorum quae expedunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33308

MAR. LUTHERI ASSERTIO:

cebūt, etiā deum ex ipso Satana, quod & faciunt atque fecerunt impi isti indulgeniarū adulatores.

DECIMVS OCTAVVS.

Indulgentiae sunt pīxē fraudes fidelium & remissiones bonorum operum. Et sunt de numero eorum quae licent, & non de numero eorum quae expediunt.

Erravi fateor, ubi dixi, Indulgentias esse pīas fraudes fidelium, sic enim a multis proverbio dīci audieram, quos tunc imitabar. Reuoco ergo & dico, Indulgentias esse impiissimas sceleratissimorum pontificum fraudes & imposturas, quibus & res & animas fidelium fallunt & perdunt. Sed & hanc propositionem cum praecedēte & quatuor sequentibus reuocauī libro de captiuitate Babylonica.

Probaui enim superius satisfactionem aut nullam resquiri a deo, aut prorsus irremissibilem esse ab homine quam requisierit, ideo indulgentias istas prorsus nihil esse. Sic enim Adæ & Hevae omnibusq; nobis imposuit laborem & mortem, sic occidit & percussit multos in scriptura sancta, pro peccatis. Sed & psalmo. lxxxviiij. dicit: Si peccauerint, uisitabo in uirga iniurias eorum. Ideo merum figmentum est, quicquid de indulgentijs dictum & creditum est, non enim Papa potest hoc uerbum dei tollere. Damnet ergo psalmum istum, tum credam indulgentias aliquid esse. Sed & Heb. xij. docet Paulus, nos a deo patre disciplinari, &c. j. Corinth. xj. iudicari & corripi a domino, ne damnemur. At sanctissimus ille uicarius dei in terris docet se posse tollere & remittere quae deus imponit, tam pulchre conuenit cum principe & rege suo, sicut Belial cum Christo.

Sī tamen

ARTICVLORVM DAMNATORVM

notas. Satisfactio
nes. *fint* Si tamen aliquid essent indulgentiae, quid aliud quam remissiones bonorum operum essent? Nonne remittunt satisfactiones? Quid autem sunt satisfactiones, nisi bona opera, bona & passiones: ut etiam hac ratione pestilentiores fuerint indulgentiae, si aliquid essent, quam nunc dum nihil sunt. Quae fraus sceleratior, quam hominibus bona opera remittere, & licentiam dare pigritudi sub specie pie tatis, ad pecunias tantum exugendas?

Rouoco etiam quod dixi eas esse de numero eorum quae licent: Hoc enim verum esset, si aliquid essent, quia quod non est praeceptum, nec consultum, prorsus nec expedit nec necessarium est, sed mere licitum & arbitratum, at tales essent indulgentiae. Nunc autem dico, eas esse de numero eorum, quae fallunt & perdunt, cum sint nihil nisi fraudes scelerorum sanguisugarum populi dei.

DECIMVS NONVS.

Indulgentiae his qui ueraciter eas cōsequuntur non ualeat ad remissionem poenae pro peccatis actuibus debitis apud diuinam iusticiam.

VICESIMVS.

Seducuntur credentes indulgentias esse salutares & ad fructum spiritus utiles.

VICESIMVS PRIMVS.

Indulgentiae necessariæ sunt solum publicis criminibus & proprie conceduntur duris solummodo & impudentibus.

VICESIMVS SECUNDVS.

Sex generibus hominum, indulgentiae nec sunt necessariæ nec utiles, uidelicet mortuis seu moritu-